

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

Γ ΛΟΥΚΑ

Θωμά (του και Διδύμου) αποστόλου εκ των ιβ'. Ερωτήσιδος μάρτυρος.
Έτος 6^{ον} Τεύχος 266

**«Και ιδών αυτήν ο Κύριος
ευσπλαγχνίσθη υπ' αυτή»**

Όπως οι διδάσκαλοι των μικρών παιδιών τα μορφώνουν με σύστημα, δηλαδή προσπαθούν να μάθουν τους μαθητές το αντικείμενο της γνώσεως αρχίζοντας απ' τα πιο μικρά και προχωρώντας στα πιο μεγάλα, έτσι και ο Κύριος έκανε με τους μαθητές Του. Πρώτα-πρώτα ενώπιόν τους θεράπευσε απλές ασθένειες, μετά έβγαλε δαιμόνια από τις ψυχές των ανθρώπων, μετά άνοιξε τα μάτια τυφλών, ύστερα χάρισε την υγεία αυτών που είχαν πλησιάσει το θάνατο και στο τέλος έκανε τις αναστάσεις,

όπως π.χ. της θυγατέρας του Ιαείρου ή του παιδιού της χήρας της Ναϊν που περιγράφεται στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Ο Κύριος ανέστησε τους νεκρούς, προκειμένου να «προειδοποιήσει», δηλαδή να προτοιμάσει το δρόμο για τη διδασκαλία της αναστάσεως της δικής Του και γενικά των νεκρών, τονίζει ο Θεοφάνης ο Κεραμεύς. «Ας δούμε μερικές πτυχές του θαύματος της αναστάσεως του υιού της χήρας γυναικός.

Η ευσπλαχνία και η αγάπη του Χριστού

Εάν παρατηρήσουμε το Ευαγγελικό ανάγνωσμα, θα δούμε πως στο πένθος της χήρας γυναικός συμμετείχε όλη η πόλη. «και όχλος ικανός ην συν αυτή» (Λουκ. 7, 12). Συναλοούσαν μαζί της, γράφει ο Ευθύμιος Ζιγαβηνός, γιατί δεν έχασε μόνον τον άνδρα της, αλλά κηδεύει τώρα και το γιό της «και τούτον μονογενή». Εάν ο κόσμος συναλοούσε μαζί της και την ελεούσε με την παρουσία τόσων ανθρώπων, «πολλώ μάλλον αυτός, η του ελέους πηγή», πολύ περισσότερο έδειξε την αγάπη Του, η πηγή του ελέους και της αγαθότητας που είναι ο Κύριος. Την ευσπλαχνία Του προς τη δυστυχισμένη εκείνη γυναίκα τη δείχνει με πολλούς τρόπους ο Χριστός. Δε ζήτησε απ' αυτήν να εκδηλώσει την πίστη της προς το σεπτό πρόσωπό Του, ούτε διαπραγματεύτηκε μαζί της τίποτε, ούτε καν προσευχήθηκε, αλλά με το πρόσταγμά του ανέστησε το νεαρό παιδί της χήρας.

Ο Κύριος ήλθε αυτόκλητος «επί το μέγα τούτο θαύμα της αναστάσεως», παρατηρεί ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, όχι μόνο για να δείξει τη ζωοποιό Του δύναμη, αλλά «και την αγαθότητα και την ευσπλαχνίαν ασύγκριτον έχων», δηλαδή για να φανερώσει και την ασύγκριτη και μοναδική Του αγαθότητα και ευσπλαχνία. Ο Κύριος, που απέναντι στο θάνατο ήταν περισσότερο από κάθε άλλον ψυχραιμός, σπλαχνίζεται τη χήρα. Το ρήμα σπλαχνίζομαι σημαίνει βαθύτατη συγκίνηση, και μάλιστα συγκίνηση που συγκλονίζει το εσωτερικό

κάποιου. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς συγκλονίσθηκε απ' το θέαμα της κηδείας του νέου. Πόσο παρηγορητικές είναι οι λέξεις που είπε ο Χριστός: «μη κλαίει» (Λουκ. 7, 13). Ο λόγος αυτός του Κυρίου ήταν γεμάτος χάρη και δύναμη. Η γυναίκα ένωσε μέσα της παράκληση και δύναμη. Μια σπίθα ελπίδας άναψε στην ψυχή της. Ήταν η επίσκεψη του Θεού μέσα στην καρδιά της. Χαρακτηριστική ακόμη είναι και η κίνηση που έκανε μετά την ανάσταση του νέου. Τον έπιασε από το χέρι, για να δείξει πως είναι ο κυρίαρχος της ζωής και του θανάτου, και με τρυφερότητα τον έδωσε «τη μητρί αυτού» (Λουκ. 7,15).

Το άγγιγμα του Κυρίου είναι ζωοποιό. Ο Θεός εκδηλώνεται, γράφει ένας Επίσκοπος, ως παντοδύναμος και ως πανάγαθος. Ο Θεός αγαπά και επειδή μπορεί, με τη δύναμή Του εκδηλώνει την αγάπη Του. «Η θείκη δύναμη δεν είναι μια δύναμη αυτή καθ' αυτή, αλλά είναι δύναμη της αγάπης ή μάλλον η αγάπη είναι δύναμη» (Αλ. Σμέμαν). «Άλλωστε από αγάπη και ευσπλαχνία προς το ανθρώπινο γένος έγινε ο Θεός άνθρωπος και σταυρώθηκε. Έγινε νεκρός για να ζήσουμε εμείς.

Το άγγιγμα του Χριστού

Στο βιβλίο της «Φιλοκαλίας» αναφέρεται ένας λόγος κάποιου νηπτικού πατρός. Λέγει, εάν ένας άνθρωπος έλθει σε επαφή μαζί μας και μας σπρώξει, τότε θα αισθανθούμε την ύπαρξη του απ' το άγγιγμα και το σπρώξιμο. «Ας σκεφθούμε τι γίνεται όταν έλθουμε σε επαφή με το Θεό. Ασφαλώς θα αισθανθούμε την παρουσία του Θεού. θα νιώσουμε την ευσπλαχνία Του. Η μετάληψη του σώματος και του αίματος του Χριστού μας δίνει αυτή τη δυνατότητα. Καταλαβαίνουμε την επίσκεψη του Θεού μέσα μας. Νιώθουμε την ένωσή μας μαζί Του. Πολλοί από τους αγίους της Εκκλησίας μας αισθανόντουσαν την παρουσία του Θεού μέσα στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας.

Ένωθαν να ενώνεται το αίμα τους με το αίμα του Χριστού. Στην κοιλάδα του κλαυθμώνος και της δυστυχίας που ζούμε, η μόνη μας ελπίδα είναι ή άνευ ανταλλαγμάτων αγάπη και ευσπλαχνία του Χριστού. Αυτό να επιδιώξουμε. Να δεχθούμε την παρουσία και το άγγιγμα του Κυρίου, ώστε να αποτινάξουμε από πάνω μας την απειλή του θανάτου και να ζήσουμε αιώνια στη Βασιλεία του Θεού.

Μητροπολίτης Εδέσσης Ιωήλ

Του Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφείμ

Απευθυνόμενος ο Απόστολος Παύλος στους Ρωμαίους της εποχής του, αλλά και στον καθένα μας ξεχωριστά, αφού ο λόγος του Θεού είναι λόγος Αγίου Πνεύματος και άρα διαχρονικός και επίκαιρος, τους προτρέπει στο 12ο κεφάλαιο και μάλιστα στο στίχο 9 να χρησιμοποιήσουν στη ζωή τους ουράνιες παραγγελίες, προκειμένου η διακονία τους μέσα στον κόσμο, να είναι διακονία φωτός για να δούνε οι άνθρωποι, σύμφωνα με το λόγο του Χριστού, τα καλά τους έργα («όπως ίδωσιν υμών τα καλά έργα και δοξάσωσι τον πατέρα υμών τον εν τοις ουρανοίς»)(1).

Και η πρώτη παραγγελία του Αποστόλου Παύλου αναφέρεται στην αγάπη: «η αγάπη ανυπόκριτος». Δηλαδή, η αγάπη πρέπει να είναι ειλικρινής και ελεύθερη από υποκρισία. Την χαρακτηρίζει η Αγία Γραφή ως εντολή του Θεού. Το πλήρωμα του Νόμου (2), κατά τον χριστοφόρο Απόστολο. Κορωνίδα και βασίλισσα των αρετών την ονόμασαν οι Πατέρες της Εκκλησίας. Αυτήν την αγάπη τη βιώσαμε στο πρόσωπο του Χριστού που έγινε άνθρωπος, προκειμένου να πάρει τον άνθρωπο από τη γη και να τον μεταφέρει στον ουρανό. Αυτή η αγάπη έκαμε, θα πει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, το Δεσπότη δούλο.

Αυτή έκαμε να παραδωθει για χάρη των εχθρών ο Αγαπητός, για χάρη των μισούντων ο Υιός, για χάρη των δούλων ο Δεσπότης, για χάρη των ανθρώπων ο Θεός, για χάρη των δούλων ο Ελευθερος (3).

Την αγάπη αυτή τη συναντούμε στα πρόσωπα των Αποστόλων, τον θεοφόρων Πατέρων, των Αγίων μας αυτών που έζησαν και αυτών που ζουν μέχρι σήμερα.

Γράφει γι' αυτήν ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ότι είναι «το πρώτο και εξαίρετο αγαθό, επειδή συνδέει εκείνον που την κατέχει με τον Θεό και με τους ανθρώπους». Η αγάπη είναι το «τέλος όλων των αγαθών, επειδή οδηγεί, πλησιάζει στον Θεό και συνδέει μαζί Του εκείνους που πορεύονται μέσα σ' αυτήν»(4).

Την υμνεί ο Άγιος Συμεών ο νέος θεολόγος :

"Η αγάπη ουν υπάρχει όντως πάσα ευφροσύνη,
και χαράς και θυμηδίας εμπιπλά τον κεκτημένον...
Πνεύμα θείον η αγάπη, παντουργόν φως και φωτίζον...
..Δράμωμεν πιστοί ευτόνως, σπεύσωμεν νωθροί εμπόνως!
Οκνηροί διεγερθώμεν, όπως εγκρατείς αγάπης,
μέτοχοι δε ταύτης μάλλον

γενησόμεθα και ούτως μεταβώμεν των ενθένδε,
ίνα συν αυτή τω Κτίστη και Δεσπότη παραστώμεν,
έξωθεν των ορωμένων γεγονότες συν εκείνη!(5)

Και σε μετάφραση : «Η αγάπη είναι πραγματικά αληθινή ευφροσύνη, γεμίζει όποιον την έχει με χαρά και αγαλλίαση...Η αγάπη είναι πνεύμα θείο, φως που δημιουργεί και φωτίζει τα πάντα... Ας τρέξουμε πιστοί με δύναμη, ας σπεύσουμε οι νωθροί με κόπο, ας σηκωθούμε επάνω όσοι είμαστε οκνηροί, για να κατακτήσουμε την αγάπη ή μάλλον να γίνουμε μέτοχοι της και έτσι να αναχωρήσουμε απ' αυτόν τον κόσμο. Έτσι ώστε, μαζί με αυτήν να παρασταθούμε στον Κτίστη και Κύριο μας, αφού έχουμε βγει έξω απ' όλα τα ορατά με την αγάπη».

Για να φτάσουμε όμως στην αληθινή αγάπη, η οποία δεν περιορίζεται σε φιλόφρονα λόγια, απατηλούς ασπασμούς, που κρύβουν πολλές φορές έχθρα, ευσεβοφάνεια και ιδιοτελείς σκοπούς, θα πρέπει να ελευθερωθούμε από το πάθος του εγωισμού και της φιλαυτίας και στο πρόσωπο του άλλου να μπει το πρόσωπο του Χριστού.

Ο άλλος, γι' αυτόν που βιώνει την αληθινή αγάπη, δεν είναι «η κόλασή μου», αλλά ο ίδιος ο Χριστός. Στο πρόσωπο του άλλου βλέπω, σύμφωνα με την εμπειρία των Αγίων Πατέρων, «Κύριον τον Θεόν».

Άρα απαιτείται η αλήθεια («αληθεύοντες εν αγάπη και αγαπώντες εν αληθεία») και μαζί με την αλήθεια, συγχρόνως και η μετάνοια. Για να φτάσουμε πραγματικά σ' αυτήν την αγάπη, την ανυπόκριτο κατά τον Απόστολο Παύλο, θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε ως πλοίο τη μετάνοια. Να πως παρουσιάζει αυτή την εικόνα ο Άγιος Ισαάκ ο Σύρος: «Όπως δεν είναι δυνατόν να περάσει κανείς τη θάλασσα χωρίς πλοίο, έτσι δεν μπορεί να περάσει προς την αγάπη χωρίς φόβο... Η μετάνοια είναι το πλοίο, ο φόβος είναι ο κυβερνήτης του, και η αγάπη είναι το θείο λιμάνι. Μας τοποθετεί λοιπόν ο φόβος στο πλοίο της μετανόιας, μας διαπερνά από τη βρώμικη θάλασσα του βίου και μας οδηγεί στο θείο λιμάνι, που είναι η αγάπη, στο οποίο φθάνουν με την μετάνοια όλοι οι κουρασμένοι και βαρυφορτωμένοι. Όταν πλέον φθάσουμε στην αγάπη, φθάσαμε στον Θεό...»(6). Αυτή την αγάπη εύχομαι να βιώσουμε τη φετινή χρονιά. Την έχει ανάγκη ο κόσμος μας. Την έχουμε ανάγκη ο καθένας μας ξεχωριστά. Την έχουν ανάγκη οι αδελφοί μας σήμερα.

Είθε να την κερδίσουμε και να την χαρίσουμε πλουσιοπάροχα.
Αυτή θα είναι και η προϋπόθεση της εισόδου μας στη Βασιλεία των Ουρανών.

Η οσία Μεθοδία της Κιμώλου

Η Οσία Μεθοδία της Κιμώλου γεννήθηκε στο νησί Κίμωλος στις 10 Νοεμβρίου 1865 μ.Χ., από γονείς ευσεβείς. Ο πατέρας της ονομαζόταν Ιάκωβος Σάρδης και η μητέρα της Μαρία. Είχαν τρεις γιους και πέντε θυγατέρες, από τις όποιες η δεύτερη ήταν η Ειρήνη η μετέπειτα Μεθοδία.

Η Άγια από μικρή είχε κλίση προς τα θεία και πάντα σύχναζε στην Εκκλησία. Όταν ήλθε σε κατάλληλη ηλικία, για να μη λυπήσει τους γονείς της, παντρεύτηκε έναν ναυτικό στο επάγγελμα. Αν και παντρεμένη, ο ζήλος της προς την εκκλησία παρέμεινε αμείωτος.

Κάποτε όμως ο άντρας της, σε κάποιο του ταξίδι, ναυάγησε κοντά στη Μικρά Ασία και δεν ξαναγύρισε στην Κίμωλο. Τότε η Ειρήνη έγινε μοναχή στο ναό της Παναγίας της Οδηγήτριας στην Κίμωλο, από τον τότε Αρχιεπίσκοπο Σύρου Μεθόδιο μετονομασθείσα αντί Ειρήνης, Μεθοδία. Η χαρά της ήταν μεγάλη και ακολούθησε τα ευαγγελικά προστάγματα του Κυρίου με όλη της την ψυχή. Οι ασκητικοί της αγώνες ήταν μεγάλοι και αποτελούσε ζωντανό παράδειγμα για όλους. Η φήμη της μεγάλης της αρετής διαδόθηκε παντού και πλήθος γυναικών πήγαιναν να τη συναντήσουν, προκειμένου να βρουν πνευματικό καταφύγιο και λιμάνι από τις τρικυμίες της ζωής. Ο λόγος της Αγίας ήταν δροσιά και ίαμα στις ταλαιπωρημένες ψυχές. Επίσης η Μεθοδία, εκτός των άλλων χαρισμάτων, αξιώθηκε από τον Θεό και το χάρισμα να κάνει θαύματα. Έτσι άγια αφού έζησε σ' όλη της τη ζωή, απεβίωσε ειρηνικά την Κυριακή 5 Οκτωβρίου 1908 σε ηλικία 43 ετών.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

8 Οκτωβρίου	Τρίτη	6:00 μ.μ. Παράκληση Αγίου Λουκά ιατρού του Ρώσου. Προσκύνηση Ιερού Λειψάνου του Αγίου. Απογευματινό κήρυγμα.

- **Καθημερινά τελείται Θεία Λειτουργία 7 – 9 π.μ. (Ιερό Σαρανταλείτουργο)**
- Κάθε Κυριακή 11 π.μ.– 1 μ.μ. Κατηχητικά σχολεία όλων των βαθμίδων, στο κέντρο νεότητας της ενορίας μας, για παιδιά από νηπιαγωγείο μέχρι και λύκειο.
- Κάθε Τετάρτη 8 – 10 μ.μ. Συντροφιά νέων από 18 ετών και άνω στο πνευματικό κέντρο του ναού.
- Μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής από τον άρχοντα πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού μας κ. Βασίλειο Αβραμιδη. τηλ. 6936 640645.
- Μαθήματα Αγιογραφίας στο κέντρο νεότητας της ενορίας μας κάθε Δευτέρα 5 – 9 μ.μ. από την κα Πηνελόπη Γιαννίτση.